

BASINA VE KAMUOYUNA

28 Şubat 2006

Oyak, Erdemir’de Taktik Olarak Geri Çekilmede

Bilindiği üzere Odamız Erdemir ihale sürecinde her platformda bu satışa karşı çıkmış basın açıklamaları ve yazılarımız ile gerçekleri kamuoyuna aktarmıştır. 17 Mart 2005 tarihindeki “**Hükümeti Uyarıyoruz! ERDEMİR’den Elini Çek**” basın açıklamamızda ;

Erdemir’in özelleştirilmesi ile sadece Erdemir değil, Erdemir’e bağlı İsdemir, Erdemir-Maden, Erdemir- Lojistik, Erdemir–Romanya, EÇSM, Erenco, Çelbor ve üç denizdeki limanları da yok pahasına satılarak ülkenin ulusal demir çelik sanayisi ve demir madenleri de sonuçta çokuluslu tekellerin eline geçeceği belirtilmiştir. Ülke demir çelik sanayisi, planlaması ve stratejisinin, çok uluslu tekellerin kendi kâr polikalarına terk edilmiş olunacağı, Erdemir’in ürettiği ürünleri kullanan yerli sanayimizin de gelecekte yabancı şirketin insafına bırakılacağı, Erdemir’de istihdam edilen 15.000 çalışanın işine son verileceği, Erdemir Tesisleri’ne bağlı olarak iş yeri kuran ve geçimlerini temin eden Ereğli esnafı ve halkının bu olanaklarını kaybedeceği, İşten çıkarma dalgasının başlamasıyla Ereğli’den göçün başlayacağı, Ülkenin bu sektörde de dışa bağımlılığının artacağı uyarımıştır. Ülkemizin Çelik üreticisi ülkeleri arasında 12. sırada bulunan önümüzdeki dönemde Avrupa’da 3. sıraya yükseleceği öngörülen demir-çelik sanayinin ve buna bağlı alt sektörlerin yaşaması için, halkın sahibi olduğu hisselerin hiçbir şekilde doğası gereği maksimum kâr anlayışı temelinde çalışan yerli-yabancı şirketlerin eline geçmemesi, blok veya piyasaya arz yöntemleriyle satılmaması gerektiği belirtilmiştir. Ve İktidarı bu satıştan vazgeçmeye, demir çelik sanayimizin çokuluslu tekellerin eline geçmemesi için uyarımıştık.

Ülkedeki çıkar grubu aktörlerinin ve medyadaki piyonlarının sahne performansı ile hisseli harikalar kumpanyasının başarılı yeni versiyonuna dönüşen “Erdemir’i yerli Sermaye almalı” oyunu sonucunda, kamunun sahibi olduğu %49 oranındaki Erdemir hissesi Oyak’ın oldu.

Oluşturulan bu dahiyane özelleştirme stratejisiyle ve pompalanan “milli şuurla” yapılan ihaleler medya patronlarının gazetelerinde “dünya devleriyle kıran kırana geçen ihale sürecini Türk şirketleri kazandı” şeklinde manşetten verilir, bu kuruluşları yabancılara kaptırmadıkları için Koç ve Oyak’a methiyeler yağdırıp teşekkür edildi. Davullu zurnalı kutlamalar yapıldı.

Ancak, özelleştirmelerin hemen akabinde Koç ve Oyak sözbirliği etmişçesine bu işlerin kendi birincil işleri olmadığını bu işin acemisi olduklarını bu nedenle bu işi bilen ve tesisleri ileriye taşıyacak stratejik (!) yabancı ortak aradıklarını bildirmişlerdir. İhale sonrası hemen görüşmelere başlamaları, bu tesislerin Türkiye’nin elinde kalması için alınmadığının, ticaretin doğası gereği sadece para kazanma temelinde olduğunun kanıtıdır.

Nitekim, İhaleyi kazanan OYAK, Ataer Holding A.Ş.’yi kurmuş, elindeki Erdemir hisselerini bu şirkete devretmiş ve bu şirketin, yüzde 41’lik kısmını da Arcelor’a satmaya karar vermiş ve ortaklık anlaşması yapmıştır.

Bu ortaklığa ÖİB'dan onay almak üzere başvurmuştur. 10 Aralık 2005 ÖİB'nin İMKB'ye açıklamasında, "Erdemir özelleştirilmesine yönelik İhale Şartları Belgesi çerçevesinde söz konusu talep İdaremizce uygun görülmüştür." yazısıyla kamuoyu konuyu öğrenmiştir. ÖİB yetkilisi, Arcelor Rekabet Kurulu tarafından daha önce incelenmişti o nedenle kararın kısa sürede verilebileceği yorumunu da yapmıştır. OYAK, ayrıcalıklı şirket statüsü nedeniyle sonuçlan o kadar emindir ki, "1.6 milyar dolarlık bir 'satın alım finansman' anlaşması yaptığını, 'Bu kredinin yüzde 100 Oyak iştiraki olarak yeni kurulan Ataer şirketi aracılığı ile kullanılarak, Erdemir'in özelleştirilen hisselerinin satın alınmasını öngörmekte' olduğunu ve Arcelor'un, 1.6 milyar dolarlık kredide de yine Ataer şirketindeki yüzde 41'lik payı kadar yükümlülük altına girdiğini" açıklamıştır.

Ancak aylardır öncesinden hazırlanan bu dahiyane plan, "Rekabet Kurulundan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ" kapsamında değerlendirilmesi ve değerlendirmenin "**Hakim durum yaratmayan, hakim durumu güçlendirmeyen ve bunun sonucu olarak ülkede veya bir bölümünde etkin rekabeti önemli ölçüde engellemeyen birleşme veya devralmalara izin verilmesi**", Rekabet Kurulunun benzer ortaklıklarda aleyhte kararları olması ve kamuoyunun baskısı nedeniyle sekteye uğramıştır.

Nihayet 16 Şubat 2006 tarihinde R.K. toplantısında konu gündeme alınmış ancak karar verilemediği için (mızrak bir türlü çuvala sığdırılmadığından) bir sonraki toplantıya ertelendiği basına açıklanmıştır. Aslında "karar verilemediği için" mazeretine kargalar bile gülmektedir. Çünkü karar bellidir ve erteleme sadece Oyak'a zaman tanımak ve kamuoyunda gelecekteki ortaklığa ortaklığa oluşacak muhalefeti kırmak için "**Oyak-Arceor ortaklığına izin verilmedi**" imajı yaratılmaması için yapılmıştır.

Diğer yandan ÖİB'nin Oyak'a devir için verdiği ilk erteleme tarihi olan 6 Mart 2006 tarihi de yaklaşmıştır. ÖİB'ni Tüpraş ihale şartnamesinde olmadığı halde gayri hukuki olarak verdiği ikinci uzatma kararıyla Petrol İş Sendikası'nın açtığı davada "**Hukuka Aykırı Süre Uzatım Kararıyla Oluşan Kamu Zararı**" maddesi Erdemir için ikinci uzatmayı vermekte zorlayacaktır.

Ayrıca ÖYK'nin Erdemir ihalesi için Danıştay'daki yürütmeyi durdurma ve iptal istemli açılmış davalarda mahkeme süreci devam etmektedir. Erdemir'in devrinin uzaması halinde Oyak'ın aleyhine çıkabilecek bir karar ihalenin iptaline neden olacaktır. Oysa, devir sonrası böyle bir kararın çıkması sorun yaratmamaktadır. Çünkü bu ülkede özelleştirme uygulamalarında, "**Mahkeme kararının uygulanması zorunluluğuna rağmen, geçmişte Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun nihai kararının iptal yönünde çıkması halinde bile Hükümetin genel tavrı, Bakanlar Kurulu marifetiyle "filli imkansızlık gerekçesiyle" satışın devamı yönünde**" kararlar alınmış hukuka aykırı özelleştirmeler yapılmıştır.

Nitekim RK'nun erteleme kararının ertesi günü Oyak, Ataer'deki Arcelor'la ortaklığına son verdiğini Erdemir hisselerini Oyak'ın alacağını açıklamıştır.

Ŗu iyi bilinmelidir ki Oyak'ın bu kararı tamamen zorunluluktan kaynaklanan taktiksel bir karar olup “ yabancı Ŗirketle ortaklığı” demir-elik sektöründe tecrübesiz olması nedeniyle mutlaka yapmak zorundadır ve gelecekte bu birleŖmeyi mutlaka gerekleŖtirecektir.

Nitekim 27 Ŗubat 2006 tarihinde Oyak yöneticisinin hisse devri sırasında “ ...devir sonrasında Arcelor ile iŖbirliđinin devam edeceği” açıklaması, ortaklığın Ŗu an kağıt üstünde olmasa da hala devam ettiği ve edeceğinin iŖaretini vermektedir.

Kamuoyu ve halkımıza,

Kamuoyunu bir kez daha aldatmaya alıŖacak olan sözüm ona ulusalcı, millicilerin “Erdemir bizde kaldı” söylemlerine ve kalemini satmıŖ liberal yazarların, beyinlerini satmıŖ aydınlardan gelecekteki birleŖmenin altyapısını Ŗimdiden hazırlamak için “ bu ortaklığın bitmesiyle neler kaybettik” baŖlıklı yazacakları yazılara bu defa kanmayın.

Çünkü, kaybedeceğimiz bir ülkenin olmazsa olmazı olan demir-elik sanayimizdir. Bu sanayi hiçbir zaman “doğası gereği maksimum kar anlayıŖı temelinde alıŖan yerli-yabancı Ŗirketlerin” eline bırakılmamalıdır.

Buna çok yakın bir zamanda tanık olmadık mı? Nihai hedefi Erdemir'i ele geçirmek olan Oyak'ın ortağı Arcelor dünya demir elik devi Mittal Steel tarafından satın alınmak istenmektedir. Tüm Fransa kamuoyu ve hkmet bu birleŖmeye Ŗiddetle karŖı çıkmaktadırlar. Ava giderken avlanan Arcelo'run Ceo'su Guy Dole “Geleceđimizi Mittal ile paylaŖamayız” diye açıklama yapmıŖtır.

Ve hkmeti bir kez daha uyarıyoruz !

Ülkelerin doğal kaynaklarına, üretim tesislerine sahip olmak isteyen bu emperyal ülkeler “geleceği kendi aralarında paylaŖmak bile istemezken”,

Gelin, yöneticisinin de söylediği gibi demir-elik sektöründe hiçbir tecrübesi olmayan açıkça görüldüğü üzere, sürdürülebilirliğini yabancı ortak üzerine kurgulayan Erdemir ve diğer zelleŖtirme uygulamalarından vazgeçin “Geleceđimizi bu glere teslim etmeyin”.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI